

Soome Vabariigi 29. novembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 9. septembri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-29/08: Liga para Proecção de Natureza (LPN) versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-605/11 P)

(2012/C 58/04)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Apellant: Soome Vabariik (esindajad: J. Heliskoski ja M. Pere)

Teised menetlusosalised: Liga para Proecção de Natureza (LPN), Euroopa Komisjon, Taani Kuningriik, Rootsi Kuningriik

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud kohtuotsus kuna Üldkohus jättis LPN-i hagi rahuldamata (resolutsioon, punkt 1);

— tühistada vaidlusalune komisjoni otsus ja mõista komisjonilt välja Soome Vabariigi kohtukulud apellatsiooniastmes.

Väited ja peamised argumendid

Kohtuotsuses T-29/08: Liga para Protecção da Natureza (LPN) vs. komisjon rikkus Üldkohus Euroopa Kohtu kodukorra artiklit 58, kuna ta jättis tühistamata vaidlustatud komisjoni 22. novembri 2007. aasta otsuse osas, mis puudutas dokumente ja dokumentide osi, millele komisjoni 24. oktoobri 2008. otsusega LPN-ile keelati juurdepääs.

1. Üldkohus kohaldas õigust valesti, tõlgendades Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele ⁽¹⁾ („edaspidi juurdepääsumäärus”) artikli 4 lõike 2 kolmandat taanet nii, et kõik uurimismenetlusega seotud dokumendid on kategooriana kaitstud, nii et institutsioonil on õigus keelata juurdepääs uurimismenetluse toimikule tervikuna, viidates alusena üldisele eeldusele, et dokumentides oleva teabe avaldamine kahjustaks põhimõtteliselt uurimise eesmärke.

2. Üldkohus tõlgendas valesti juurdepääsumääruse artikli 4 lõike 2 lõppu ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes ⁽²⁾ artikli 6 lõike 1, andes hinnangu sellele, kas komisjon kaalus

enne juurdepääsutaotluse tagasilükkamist nõuetekohaselt ülekaalukat üldist huvi. Üldkohus tõlgendas asjaomaseid sätteid valesti, jättes nõuetekohaselt kontrollimata, kas komisjon üritas omavahel tasakaalustada juurdepääsumääruse artikli 4 lõike 2 kolmandas taandes kaitstud huvi ja võimalikust taotletud dokumentide avaldamisest tulenevat ülekaalukat üldist huvi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT L 264, lk 13).

9. detsembril 2011 esitatud hagi — Euroopa Komisjon versus Madalmaade Kuningriik

(Kohtuasi C-635/11)

(2012/C 58/05)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Enegren ja M. van Beek)

Kostja: Madalmaade Kuningriik

Hageja nõuded

Hageja palub:

— tuvastada, et kuna Madalmaade Kuningriik ei ole Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiivi 2005/56/EÜ ⁽¹⁾ piiratud vastutusega äriühingute piiriülese ühinemise kohta artikli 16 lõike 2 esimese lause teise osa punktist b tulenevalt vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme, et tagada, et piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu puhul, mille registrijärgne asukoht on Madalmaades, oleks selle äriühingu koosseisulistel töötajatel, kes asuvad mõnes teises liikmesriigis, samasugused osavõtuõigused, nagu on nendel töötajatel, kes töötavad Madalmaades, siis on Madalmaade Kuningriik rikkunud direktiivi sellest artiklist tulenevaid kohustusi;

— mõista kohtukulud välja Madalmaade Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2005/56/EÜ artikli 16 lõike 2 punktist b tuleneb, et piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu registrijärgse asukoha liikmesriigi õiguses peab olema sätestatud, et piiriülese ühinemise tulemuseks oleva äriühingu koosseisulistel töötajatel, kes asuvad mõnes teises liikmesriigis, on samasugused osavõtuõigused, nagu on nendel töötajatel, kes töötavad liikmesriigis, kus on selle uue äriühingu registrijärgne asukoht.